

[Ministeren for skatter og afgifter.]

teinspektoraterne og skatterådene om værdiansættelsen af aktiver og passiver, herunder værdiansættelsen af fast ejendom til gave- og arveafgiftsberegning. Til dette cirkulære slutter sig en cirkulæreskrivelse af 2. april 1976.

Denne vejledning er udsendt med henblik på at opnå større ensartethed ved afgiftsberegnin- gen, og dette sker bl. a. ved, at der tages hensyn til prioriteringsforholdene, således at en ugunstig prioritering trykker værdiansættelsen, medens en særlig gunstig prioritering hæver den.

Det er stadig min opfattelse, at jeg hermed har opfyldt det tilsagn, som har fundet udtryk i det citerede afsnit af betænkningen. Jeg skal herved henvise til, at det klart er forudsat i be- tænkingen, at de omtalte problemer skulle løses ved udsendelse af en cirkulæreskrivelse. Heri ligger, at cirkulæret må holde sig inden for rammerne af den gældende lovgivning.

Der er ikke i den forligsaftale, som ligger til grund for betænkningen, aftalt nogen lovænd- ring på dette punkt.

I begrundelsen for spørgsmålet er hr. Aksel Pedersen inde på, at generationsskiftet i land- bruget er gået i stå som følge af bestemmel- serne i cirkulæret af 11. februar 1976 om fami- liehandler. Det kan, så vidt jeg kan se, ikke være rigtigt. Efter den meget store omsætning af landbrugsejendomme i 1972 umiddelbart forud for tilslutningen til EF skete der et ret betydeligt fald i omsætningen af landbrugse- jendomme frem til 1974; men fra 1975 har omsætningen af landbrugsejendomme været stigende, og denne stigning ser ud til at fort- sætte. Fra 1. halvår 1975 til 1. halvår 1976 steg antallet af bebyggede landbrugsejendomme, der blev solgt i almindelig fri handel, således fra 1195 til 1560. I samme periode steg antallet af familiehandler fra 732 til 927.

Det er i øvrigt mit indtryk, at mange gør sig overdreven forestilling om, hvad den særlige indkomstskat betyder for generationsskiftet i landbruget. Dette spørgsmål undersøges for tiden ved hjælp af stikprøver, der belyser, i hvilket omfang der i forbindelse med salg i 1975 er betalt særlig indkomstskat af fortjeneste på salg af landbrugsejendomme. De foreløbige re- sultater af denne undersøgelse tyder på, at der slet ikke skal betales særlig indkomstskat i for- bindelse med de fleste ejendomssalg. Ca. 75 pct. af de undersøgte familiesalg medførte så- ledes slet ikke særlig indkomstskat. Og ca. 80

pct. af alle handler med landbrugsejendomme medførte enten ingen særlig indkomstskat eller en særlig indkomstskat på under 5.000 kr.

Jeg skal endelig tilføje, at det mellem delta- gerne i det såkaldte augustforlig er aftalt at ar- bejde videre med løsningen af problemerne vedrørende beskatningen af egentlige kapital- gevinster vedrørende jord og fast ejendom, og forligspartierne er enige om, at den tilstræbte løsning skal tage hensyn til de vanskeligheder, som den nuværende beskatning volder for ge- nerationsskiftet, især inden for landbrugser- hvervet.

Af *Brusvang* (CD) til ministeren for skatter og afgifter (10/12 76):

»Vil ministeren være villig til at medvirke til en ændring af de bestående skattemæssige be- stemmelser, således at det undgås, at en køber af en bil rent faktisk kommer til at betale dob- belt vægtafgift?«

(Spm. nr. 174).

Begrundelse.

Som det vil være ministeren bekendt, er reg- lerne vedrørende vægtafgift for biler udformet således, at det er ejeren på forfaldstidspunk- tet for vægtafgiften, der er ansvarlig for det fulde beløb, uanset om han få dage, ja, endog få timer efter, at forfaldsdagens døgn er påbe- gyndt, har solgt sin vogn i forbindelse med køb af en ny bil. Han vil herefter modtage opkræv- ning fra motorregisteret for vægtafgift for den fulde periode for sin nye bil, hvad der kan være naturligt nok, da det er ham, der er brug- er af den, men han er som anført tillige an- svarlig for betalingen af vægtafgiften for den bil, som han har solgt, og som nu befinder sig på autoforhandlerens lager, eller som er vide- resolgt til en anden køber. Køberen af den brugte bil kan til gengæld glæde sig over, at han slipper for at betale vægtafgift i den nævnte periode.

Det er rigtigt, at det efter de gældende be- stemmelser civilretligt er muligt at forudse og afbøde dette forhold ved en særlig tilføjelse i standardkontrakten for køb af nye automobi- ler. En sådan sær aftale, hvorefter det er den fremtidige ejer, der naturligt nok skulle betale vægtafgiften for den brugte bil, har imidlertid kun civilretlig betydning, idet det er sælgeren, der hæfter over for det offentlige.

Fra det offentliges side har man yderligere